אן דלמא כיון דלא חזי ליהוירב לידעיה קאי · ויכול להביא אמשם מיד וליתבה לפני יהוירב להתכפר אמ"פ שהכסף נתון לידעיה כדקתני בפירקין נתן את הכסף ליהוירב והאמשם לידעיה יצא:

למאי ל"מ לגזל חמץ ועבר עליו בפסח · תימה למאי לא פשיט ליה מדידיה דאמר לעיל גזל הגר שאין בו שוה פרוטה לכל אחד ואחד לא יצא אלמא מקבלי מתנות הוא] דאי יורשין הוו אמאי לא יצא מאי דשבק להון אבוהון יהב להון וגרמה דבאד מנהון גרסינן רבה:

בבלל ופרט וכלל וברית מלח · הך שמעתא מפורש בפרק הזרוע (חולין דף קנ:):

וגזל הגר · תימה אמאי חייב גזל הגר מעשרה בגבולין דכי היכי דאמר רבא המוזרו בגילה ולחלאין לא יצא דאמשם קרייה רחמנא ס"ל אם החזירו בגבולין לא יצא כדין אמשם: **כסף** מכפר מחלה · מכאן גרמה דכהן אין יכול למחול כיון דהוי כפרה:

דאדעתא דהכי לא קדשה · גרמה דבנפלה מן האירוסין אייני דאי מן האירוסין ודאי מקדשה נפשה כדי שתהא נשואה לבעלה דמשום אחר מיתת בעלה לא מסקא אנפשה מלהיות נשואה אלא מן האירוסין אייני דמקדושין אין לה שום עודה וא"ת אדם שקנה מחבירו שום דבר ומתקלקל יבטל המקח דאדעתא דהכי לא קנה וי"ל דהתם לאו בלוקח לחודיה תליא מילתא אלא כמו כן בדעת מוכר ומוכר אקנה ליה אדעתא דהכי אבל הכא דקדושין בדידה קיימא והוא אינו מושם היאך דעתה להתקדש וכן גבי מקדיש נמי בדידיה קאי וכן נוטן הגזל בדידיה קאי: [וע' בתוספות כתובות מז: ד"ה שלא] אמר

למשמרת ידעיה מהו, היכי דמי: אילימא דיהביה לידעיה במשמרת ידעיה, הא *אית ביה, לא צריכא דיהביה לידעיה במשמרתו דיהוירב מאי: מי אמרינן כיון דלאו משמרתו הוא ולא כלום הוא אן דלמא כיון דלא חזי ליה מעיקרא, לידעיה קאי, תיקו. בעי רבא כהנים מהו שיחלקו גזל הגר כנגד גזל הגר: מ' אמרינן "אשם" קרייה רחמנא מה אשם אין חולקין אשם כנגד אשם אף גזל אין חולקין גזל הגר כנגד גזל הגר אן דלמא גזל הגר ממונא הוא? הדר פשטה אשם קרייה רחמנא, רב אחא בריה דרבא מתני לה בהדיא: אמר רבא כהנים אין חולקין גזל הגר כנגד גזל הגר מ"ט אשם קרייה רחמנא: בעי רבא כהנים בגזל הגר יורשין הוו-אן-מקבלי מתנות הוו-למאי, נפקא מינה כגון [א]שגזל חמץ (ב)ושעבר עליו הפסח: אי אמרת יורשין הוו היינו האי דירתי מורית ואי אמרת מקבלי מתנות-הוו-מתנה, קאמר רחמנא-דניתיב להו והא לא קא יהיב להו מידי, דעפרא בעלמא הוא, רב זעירא בעי הכי: אפילו אם תימצי לומר "מקבלי מתנה"-הוו הא לא איבעיא לן, דההיא מתנה אמר רחמנא דניתיב להו, אלא בי קמבעיא לן כגון שנפלו לו עשר בהמות בגזל הגר מחייבי לאפרושי מיניהן מעשר אן לא: יורשין הוו (ג)דאמר מר "קנו בתפיסת הבית-חייבין" אן דלמא (ד)מקבלי מתנות הוו ותנן *הלוקח והניתן לו במתנה פטור ממעשר בהמה מאי? ת"ש *"עשרים וארבע מתנות כהונה ניתנו לאהרן ולבניו וכולן ניתנו בבלל ופרט וכלל-וברית מלח, כל המקיימן באילו מקיים כלל ופרט וכלל-וברית מלח כל העובר עליהם באילו עובר על כלל ופרט וכלל-וברית מלח" ואלו הן: עשר במקדש, ד' בירושלים, ועשר בגבולים: (ה)עשר במקדש: חטאת בהמה, וחטאת העוף, ואשם ודאי, ואשם תלוי, וזבחי שלמי צבור, ולוג שמן של מצורע, ומותר העומר, ושתי הלחם, ולחם הפנים, ושירי מנחות; וארבע בירושלים הבכורה והביכורים והמורם מן: התרומה ואיל נזיר, ועורות קדשים ועשרה בגבולין תרומה, ותרומת מעשר, והלה, וראשית הגז, והמתנות, ופדיון הבן ופדיון פטר חמור, ושדה אחוזה, ושדה חרמים, וגזל הגר וקא קרי מידת "מתנה" ש"מ למקבלי מתנות הוו ש"מ: נתן את הכסף לאנשי משמר [וכו']: אמר אבי ש"מ כסף מכפר מחצה דאי לא מכפר הוה אמינא מהדר ליורשין מ"ט אדעתא דהכי לא יהב ליה אלא מעשה חטאת שמתו בעליה תיפוק לחולין דאדעתא דהכי לא אפרשה? אמרי-חטאת שמתו בעליה= הלכתא-גמירי לה-דלמיתה אזלא אלא מעשה אשם שמתו בעליו תיפוק לחולין דאדעתא דהכי לא אפרשיה? אשם נמי *הלכתא גמירי לה: "כל שבחטאת מתה באשם רועה" אלא מעשה יבמה שנפלה לפני מוכה שחין תיפוק בלא חליצה דאדעתא דהכי לא קדשה עצמה? התם אנן סהדי

(ויקרא ז) והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה לכהן הזורק וגו': **ומגורם מאיל נזיר** · (ד"ה מגורם) של שלמים בכלל תודה הוא דתודה שלמים לקרי והכך תרתי תודה ואיל נזיר משום דדמיין להדדי תשיב לה בחדא כדאמר בשחיטת חולין בפרק הזרוע*: **ומגורם קדשים** · עורות עולה וחטאות ואשמות אבל קדשים קלים עורותיהן לבעלים כדאמר בזבחים פרק מבול יום (דף קג.) ומש"ה קא תשיב לה בהדי הכך דבירושלים למעוטי דאין נאכלים בהדי הכך דגבולים דהני עורות לא מהייסבי להו אלא בירושלים ובהדי הכך דבמקדש לא תשיב אלא הכהו דאי נפקי חוץ לקלעים מפסלי ביולא: **ושדה אחוזה** · שהקדישה בעליה ולא גאלה ומכרה גזבר כשהלוקח מחזירה ביובל מתחלקת לכהנים: **ושדה חרמים** · ישראל שהחרימו שדיהן: **וגזל הגר** · נמי קרי ליה מתנת גבולין שאם נתנו לכהן המשמר חוץ לירושלים יצא ואיל אשמו יעלה לירושלים להקריב: **אדעתא דהכי** · דלא תיהוי ליה כפרה: **תיפוק לחולין** · ולא תיזל למיתה: **כאשם רועה** · עד שיומם וימכר ויפלו דמיו לקין המזבח עולה (ו) לשם ועורה להכהנים זה מדרש דרש יהודע הכהן בשקלים (דף ח:) ובתמורה (דף נג:) וכל זמן שהוא חי אין יוצא לחולין לימכר לפיכך יגיעה והוא מעצמו אין יכול להשתנות מאשם לעולה:

אין תולקים מנחות כנגד מנחות וקרבן כנגד קרבן מלבל בני אהרן תהיה אים כתחיו"בפקח לן בקדושין (דף נג.) ובמנחות פרק אלו מנחות (דף עג.): **יורשין** · הגר' קן-אן-מקבלי מתנות גבוה' הן: **תיגנו הלי דירתי** · ירושה זאת נפלה להן והרי היא לפניהן שאינו היה הגר קיים היה זה אומר לו הרי שלך לפניך: **רב זעירי בעי לה הכי אפילו אם תמצי לומר מקבלי מתנות הוו הא לא מבעיא לן דהא מתנה** כיון דהא אמינא אדעתא דהכי לא יהב ליה אלא מעשה חטאת שמתו בעליה תיפוק לחולין דאדעתא דהכי לא אפרשה: אמרי חטאת שמתו בעליה הלכתא גמירי לה דלמיתה אזלא אלא מעשה אשם שמתו בעליו תיפוק לחולין דאדעתא דהכי לא אפרשיה: אשם נמי הלכתא גמירי לה: כל שבחטאת מתה באשם רועה אלא מעשה יבמה שנפלה לפני מוכה שחין תיפוק בלא חליצה דאדעתא דהכי לא קדשה עצמה: התם אנן סהדי

דמינח

[ד"ה אמר] אלא מעשה יבמה שנפלה לפני מוכה שחין תיפוק בלא חליצה דאדעתא דהכי לא קדשה עצמה: התם אנן סהדי